

Smør, der udføres her fra Landet, paa forskellig Maade skærpes for derved at fremskynde den naturlige Udvikling, og da der hertil for flere Punktters Vedkommende udkræves Lovhjemmel, fremsættes nærværende Lovforslag, for hvis enkelte Bestemmelser man nedenfor nærmere skal gøre Rede.

ad § 1.

Gennem en Række Aar er der af Mejeribruget gjort et dygtigt og energisk Arbejde for at forbedre Kvaliteten af det danske Smør, og det maa erkendes, at Mejerierne i det store og hele ogsaa er paa Højde med de Krav, der i saa Henseende kan stilles til dem, ligesom de ogsaa har Forstaaelsen af, at det er af væsentlig Betydning, at Smørrets Emballage er saa god som mulig. Imidlertid er der en forholdsvis ringe Procentdel af Mejerierne, for hvilke dette ikke er Tilfældet, og da Forholdet er det, at den berettigede Kritik, der kan rejses mod Smør fra disse Mejerier, skader det danske Mejeribrug som Helhed og i Almindelighed nedsetter det danske Smørs gode Renommé, er der al mulig Grund til under de nævrende Forhold at søge at bringe disse Mejerier paa Højde med de andre, og det er derfor Tanken med Tilslutning af De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation at udarbejde Bestemmelser, der søger at raade Bod paa disse Forhold. Dette vil formentlig kunne opnaas ved at iværksætte Bedømmelser eller Undersøgelser, der omfatter saavel selve Smørrets Kvalitet og Pakning som Smørrets Emballage, derunder Pergamentpapir, saaledes at man kan ramme de Mejerier, der ikke ved disse Bedømmelser eller Undersøgelser opfylder de stillede Krav, gennem Bøder, eventuelt ved Fratagelsen af Retten til at benytte Lurmærket. Den irske Regering har allerede ved en i Henhold til „Dairy Produce Act, 1924“ udstedt Bekendtgørelse af 6. Oktober 1925 fastsat forskellige Bestemmelser, der tager Sigte paa Smørrets Pakning og Emballage, og vore Konkurrenter har derved tydeligt lagt for Dagen, hvor stor en Betydning de tillægger denne Side af Sagen, og det maa under disse Omstændigheder anses for saa meget mere paakrævet, at lignende Forholdsregler tilvejebringes her i Landet.

Naar et Mejeri har de til Fremstilling af pasteuriseret Fløde eller Mælk fornødne Apparater, vil det efter de i Lov Nr. 129 af 12. April 1911 om Handel med Smør og fremmede Landbrugsprodukter m. m., § 9, 2det Stykke, indeholdte Bestemmelser

være berettiget til at faa Lurmærket, og dette vil praktisk taget sige ethvert Mejeri, uanset hvor ringe dets Smørproduktion er. Det har da ogsaa udviklet sig saaledes, at Mejerier, der kun fremstiller meget smaa Kvanta daglig, og til Tider intet, har erhvervet Retten til at benytte Lurmærket, uanset at dette maaske kun har ringe Interesse for dem eller kun Betydning derved, at de i saa Fald kan opkøbe og ompakke lurmærket Smør fra andre Mejerier til Salg paa Hjemmemarkedet. Dette ligger imidlertid ganske udenfor Formaalet med Tildelingen af Lurmærket, idet dette er et Kvalitetsmærke med Eksport for Øje, og saadanne Mejerier bør derfor udelukkes fra at kunne faa Retten til Lurmærket. Hertil er der saa meget mere Grund, som disse Mejeriers Smørproduktion ofte er saa ringe, at de ikke paa Indkaldelse fra Forsøgslaboratoriet kan indsende det fornødne Quantum Smør til Bedømmelse, saaledes at det ikke kan konstateres, hvorvidt det paa disse Mejerier fremstillede Smør har den Kvalitet, som det bør have for at bevare Retten til Lurmærket.

I ældre Tid blev Smørret pakket i Trediedels Tønder, de saakaldte Dritler (Tredinger). Smørret blev maalt i „Øltønder“, og en Tønde Smør og andre Fedevarer skulde veje Netto 224 Pund og en Drittel altsaa ca. 75 Pund. Da de engelske Kunder ønskede Pakninger i et engelsk Centner (1 Cwt. = 50,8 kg), blev Dritlerne efterhaanden gjort større og større, men eftersom de blev frembragte ved Haandarbejde paa Gaardene, var de af ret uregelmæssigt Rumfang og holdt jævnlige betydeligt enten under eller over et Centner. Dritlerne blev fyldt til lige under Laaget, uafhængigt af Rumfanget og Mængden af det pakkede Smør. Smørrets Vægt blev beregnet som Forskellen mellem Brutto og Tara, og ved hver Sending maatte derfor medfølge en Liste over hver Drittels Brutto- og Taravægt. Dette System gav Anledning til adskillige Misbrug og var meget besværligt.

Ved Aarhundredskiftet blev der arbejdet ivrigt paa ogsaa for Danmarks Vedkommende at faa indført den Pakning til bestemt Nettovægt, som forlængst var i Brug ved Englands Indførsel af Smør fra andre Lande end Danmark, og ved De sjællandske Landboforeningers Delegeretmøde i November 1900 anførte Statskonsulent Harald Faber, London, bl. a. som Argument for Nettopakningen, at „Hovedgrundlaget for Mejeriernes hele Regnskab, Mængden af det udvejede Smør, vilde